

Ryszard Boguwolski

Gruczno, pow. Świecie

Informator Archeologiczny : badania 1, 216-217

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

G R U C Z N O,
pow. Świecie

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwolski, finansowali -
WZK w Bydgoszozy, Muzeum w Grudziądzu, Katedra Antropologii
UMK w Toruniu.

Tegoroczne badania wykopaliskowe na cmentarzysku wczesno-
średniowiecznym w Grucznie, nad Wisłą były kontynuacją prac
prowadzonych kolejno przez trzy sezony począwszy od 1964 roku.
Bieżący sezon archeologiczny stanowił ostateczne zakończenie
badań na tym stanowisku.

Rezultaty czteroletnich prac wykopaliskowych przedstawia-
ją się następująco:

1. zbadano łącznie 26 arów powierzchni
2. odkryto 460 grobów (szkieletowych), z tego 212 w roku 1967,
3. wyeksplorowano znaczną liczbę zabytków archeologicznych:
kilkadziesiąt pierścionków, kabłączków skroniowych, noży,
ponad trzy tysiące koralików szklanych, 7 brakteatów z XIII
w., kilka metalowych igieł do szycia, brązowe okucia poche-
wek, 8 wisiorów dzwoneczkowatych, kilka kolczyków metalo-
wych, krzyżyki metalowe, medalioniki, bransolety, naszyjni-
ki, przęśliki, fragmenty sitek glinianych. - Wszystko to z
okresu wczesnego średniowiecza. Ponadto 1 fibulę z okresu
wędrowek ludów, oraz 1 parę ostróg. Oprócz ceramiki wczes-
nośredniowiecznej znaleziono skupiska ceramiki kultury poch-
arów lejkowatych i kultury łużyckiej,
4. zdobyto cenny materiał antropologiczny, potrzebny do od-
tworzenia ówczesnych warunków demograficznych.
5. wyeksplorowano 39 jam osadniczych (IX-X w.).

Materiał uzyskany z omawianego omentarzyska datowany jest na XII - XIII wiek.

H A Ő K I, pow. Bielsk
Podlaski

Konserwator Zabytków Arche-
ologicznych w Białymstoku

Badania prowadził dr. Wojciech Szymański, w okresie od
dn. 4.X do dn.13.X, finansował WKZ w Białymstoku.

Badania miały charakter wstępnego rozpoznania na grodzis-
ku o kształcie owalnego wzgórka ze stromymi zboczami i płaską
platformą górną, na przestrzeni 130 m². Zasadniczą część stano-
wią nawarstwienia wczesnośredniowieczne z VI w. i mniej liczne
późniejsze z XI w. Sporadycznie występują zabytki starsze, od
neolitu po okres wpływów rzymskich. W centralnej partii grodzis-
ka stwierdzono po zdjęciu warstwy humusu calec.

W części południowo-zachodniej w bezpośrednim sąsiedztwie
krawędzi, a częściowo na stoku, odkryto na przestrzeni około
22 m² warstwę kulturową maksymalnej miąższości do 60 cm, zawie-
rającą m.in. ślad zabudowy w postaci palenisk z wykładką ka-
mienną i jam po słupach oraz nikielne resztki spalonej konstruk-
cji drewnianej.

Odkryto głównie liczne fragmenty typowej słowińskiej ce-
ramiki całkowicie ręcznej roboty z VI w., przęśliki gliniane,
kamienną foremkę odlewniczą, fragment półkosa, część oselki
oraz kości zwierzęce częściowo ze śladami przepalenia.

W części północno-wschodniej platformy grodziska odkryto
tuż przy krawędzi rów szerokości górą o 3 m. zagłębiony w zie-
mię na o 2 m, zawierający na dnie fragmenty ceramiki z XI w.